

Aç Sirt Çantası

Yavuz DEMİRKİRAN

Aç Sırt Çantası

Yavuz DEMİRKİRAN

Oliver yeni sırt çantasına bayılıyordu. Lacivert askılı, turuncu bir kanvastı; sırttan geniş bir fermuarlı ağız ve iki yuvarlak toka gözü vardı. Gümüş bir isim etiketinde OLIVER yazıyordu. Okulun ilk günü Oliver kalemlerini, defterlerini ve parlak kırmızı bir elmayı çantasına koydu. Ama arkasını döndüğünde, çantanın fermuarı kocaman açıldı ve—HAM!—elma yok oldu. Oliver gözlerini kırıştırdı. Sırt çantası az önce yemek mi yemişti?

Okulda tuhaf şeyler oluyordu. Matematik dersinde Oliver kalemine uzandı, ama kalem yoktu. Sonra defteri de kayboldu. 'Oliver,' dedi Bayan Penny, yuvarlak gözlükleri parlayarak, 'malzemelerin nerede?' Oliver omuz silkti, ama sırt çantasının ceplerinin şiştiğini ve hafifçe parladığını fark etti. Öğle yemeğinde ayakkabıları ayağından kayıverdi! Sırt çantası mutlulukla çiğniyor, dikişleri dalgalanıyordu. Oliver'ın içi tedirginlikle kıpırdadı.

Okuldan sonra Oliver'ın sırt çantası bir sandalye yedi. Sonra bir lamba. Sonra mutfak masası! 'Dur!' diye bağırdı Oliver, ama sırt çantası sadece bir kalem geçirdi. Oliver'ın annesi, 'Bu çanta baş belası,' dedi. Oliver bir şey yapması gerektiğini biliyordu. Bayan Penny'nin sözlerini hatırladı: 'Sorumluluk almak, kendi dağınıklığını düzeltmek demektir.' Ama aç bir sırt çantasını nasıl düzeltirsin ki?

Ertesi sabah Oliver'ın sırt çantası her zamankinden daha açtı. Şapkasını, beslenme çantasını ve koca bir kitaplığı yedi. Oliver'ın babası, 'Belki bu sihirli bir sırt çantasıdır,' dedi. Oliver emin değildi. Okulda sırt çantası kalemleri, pastel boyaları, hatta bir küreyi bile mideye indirdi. Bayan Penny kaşlarını çattı. 'Oliver, konuşmamız gerek.' Ama daha fazla bir şey söyleyemeden, sırt çantası kocaman, gürültülü bir GEEĞİRDİ!

Teneffüste sırt çantası çıldırdı. Kaydırağı yedi. Salıncakları yedi. Kum havuzunu ve futbol topalarını yedi. Sonra bütün oyun alanını yedi! Tek bir dev yutuşla oyun alanı yok oldu. Sırt çantası bir ev büyüklüğüne şişti, cepleri pırıl pırıl parlıyordu. Bayan Penny soluğunu tuttu. 'Oliver, her şeyi geri getirmelisin!' Oliver'ın kalbi hızla çarpıyordu. İçeri girmek zorundaydı.

Oliver sırt çantasının dev ağzını açtı. İçerisi karanlık ve tuhaftı. İçeri tırmandı. Silgilerden yapılmış yumuşacık, yayvan bir zemine indi. Mavi kâğıt kemerli, minik nokta gözlü küçük pembe bir silgi ona doğru yürüdü. 'Merhaba!' dedi. 'Ben Silgi. Sırt Çantası Dünyası'na hoş geldin.' Oliver şaşkın şaşkın baktı. 'Konuşabiliyor musun?' Silgi başını salladı. 'Sana yardım da edebilirim.'

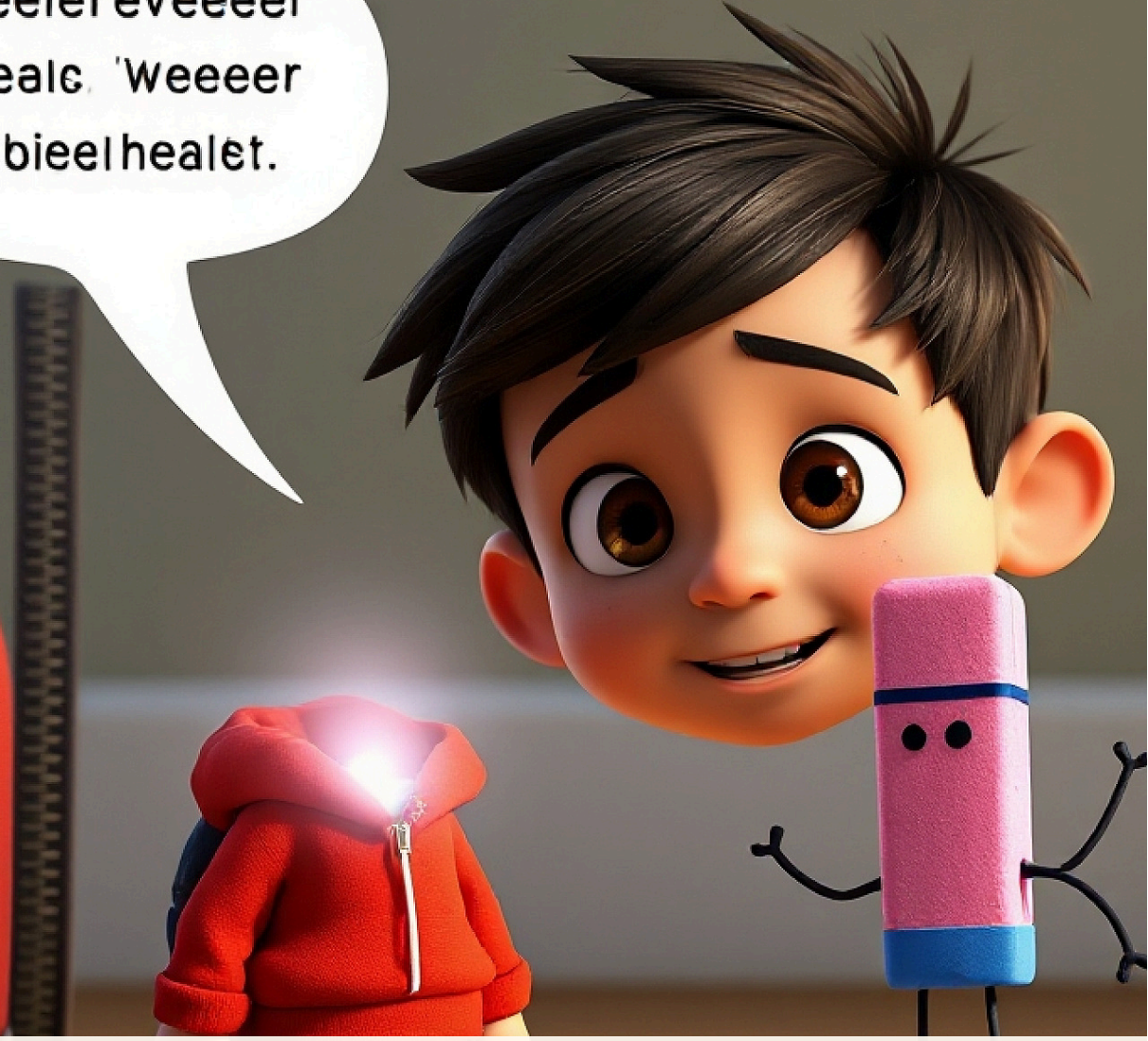

'Sırt çantası yalnız,' diye açıkladı Silgi. 'İşe yaradığını hissetmek için bir şeyler yiyor. Ama nasıl duracağını bilmiyor.' Oliver etrafına bakındı. Sırt çantası dünyası yutulmuş eşyalarla doluydu: kalem, defterler, ayakkabılar, hatta koca bir oyun alanı kaydırağı. 'Ona toplamayı değil, taşımayı öğretmeliyiz,' dedi Silgi. Oliver başını salladı. 'Ama nasıl?' Silgi gülümsedi. 'Önce amacını bulmalıyız.'

Oliver ve Silgi Sırt Çantası Dünyası'nda yürüdüler. Bir kalem dağının ve bir tutkal nehrinin yanından geçtiler. Bir ayakkabı tepesinin üzerinden tırmandılar. 'Sırt çantası yardımcı olmak istiyor,' dedi Silgi. 'Sadece nasıl yapacağını bilmiyor.' Oliver ona kaç kez fazla eşya doldurduğunu düşündü. 'Onu fazla besledim,' dedi. 'Yemesi için ona çok fazla şey verdim.' Silgi elini okşadı. 'O zaman sindirmesine yardım etmelisin.'

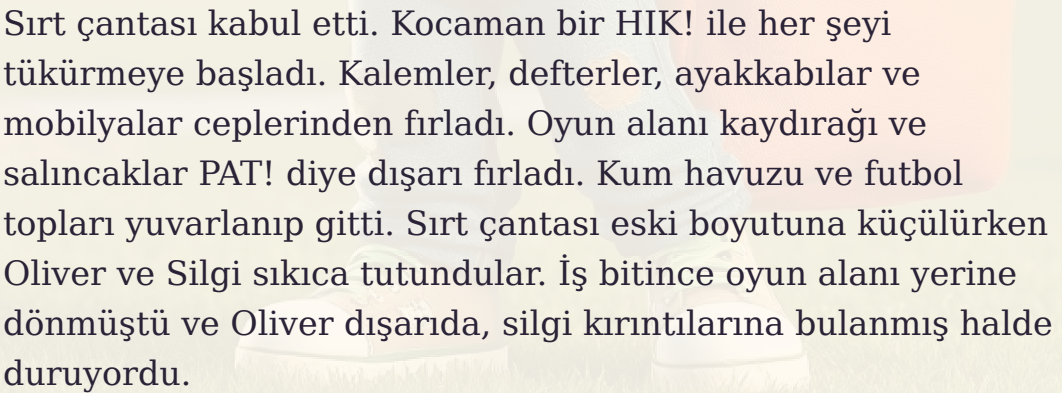
eelereveeeel
ealc. 'Weeeer
bieelhealet.

Sırt çantasının kalbini buldular—parlayan bir fermuar başı. Işıkla atıyordu. 'Onunla konuşmalısın,' dedi Silgi. Oliver derin bir nefes aldı. 'Sırt çantası,' dedi, 'yalnız olduğunu biliyorum. Ama her şeyi yemek çözüm değil. Eşyalarımı okula taşıyabilirsin. Senin amacın bu.' Sırt çantasının fermuar ağzı titredi. Küçük, üzgün bir geçirti çıkardı.

Sırt çantası yumuşak, gürültülü bir sesle konuştu. 'Sadece dolu olmak istedim,' dedi. 'Eşyayla dolu, arkadaşla dolu.' Oliver'ın boğazı düğümlendi. 'Arkadaşlarınla dolu olabilirsin, onları yemeden,' dedi. 'Ben senin arkadaşın olacağım. Ve sana iyi bakacağım.' Sırt çantasının toka gözleri kocaman açıldı. 'Gerçekten mi?' Oliver başını salladı. 'Ama önce her şeyi geri vermelisin.'

Bayan Penny ve diğ er çocuklar şaşkın şaşkın baktılar. 'Oliver! Bařard n!' dedi. Oliver gülümsedi, ama sonra dağ n kl ğ a baktı. Kalemler, defterler ve ayakkabılar her yere sa ılm ştı. 'şimdi toparlamam gerek,' dedi. Bayan Penny başını salladı. 'Sorumlu insanlar böyle yapar.' Oliver i  çekti. 'Biliyorum.' Bir kalem aldı. Silgi sırt çantasından atlayıp yardım etti.

Oliver ve Silgi birlikte çalıştılar. Kalemleri ayırdılar, defterleri üst üste koydular ve ayakkabıları sıraya dizdiler. Sırt çantası da yardım etti, eşyaları yemeden nazıkçe ağzında taşıdı. 'Gördün mü?' dedi Silgi. 'Sadece bir amaca ihtiyacı varmış.' Oliver sırt çantasının turuncu kanvasını okşadı. 'Sen iyi bir sırt çantasısın,' dedi. Sırt çantasının fermuar ağzı sırttı. Minik bir silgi geçirdi ve Silgi onu yakaladı. 'Affedersiniz!' dedi sırt çantası.

Bayan Penny gülümsedi, gamzeleri göründü. 'Oliver, sorumluluk aldın. Bu büyümenin bir parçası.' Ona sırt çantası için yeni bir isim etiketi verdi. Üzerinde OLIVER'IN YARDIMCISI yazıyordu. Oliver onu yapıştırdı. Sırt çantasının toka gözleri parladı. 'Bundan sonra,' dedi Oliver, 'eşyalarımı sen taşıyacaksın, ben de sana sadece listedekileri yedireceğim.' Sırt çantası başını salladı. Cepleri hafifçe parladı, ama açlıkla değil.

O gece Oliver, Silgi ve sırt çantasıyla oturdu. 'Çok cesurdun,' dedi Silgi. Oliver omuz silkti. 'Sadece hatamı düzelttim.' Silgi gülümsedi. 'En cesur şey de bu.' Sırt çantası mutlulukla mırıldandı. Oliver esnedi. 'İyi geceler, Silgi. İyi geceler, Sırt Çantası.' Sırt çantası ağzını fermuarlayıp kapattı ve küçük, memnun bir geğirti çıkardı. Oliver güldü. 'İyi geceler!'

Ertesi gün Oliver sırt çantasıyla okula yürüdü. Kitaplarını, yemeğini ve ayakkabılarını taşıdı—onları yemeden. Bayan Penny onu karşıladı. 'Her şey yolunda mı?' Oliver başını salladı. 'Evet, Bayan Penny.' Sırt çantasının fermuar ağzı sırttı. Silgi bir cepten dışarı baktı ve el salladı. Oliver gurur duydu. Büyümenin kendi dağınıklığını toplamak demek olduğunu öğrenmişti—ve aç bir sırt çantası bile arkadaş olabilirdi.